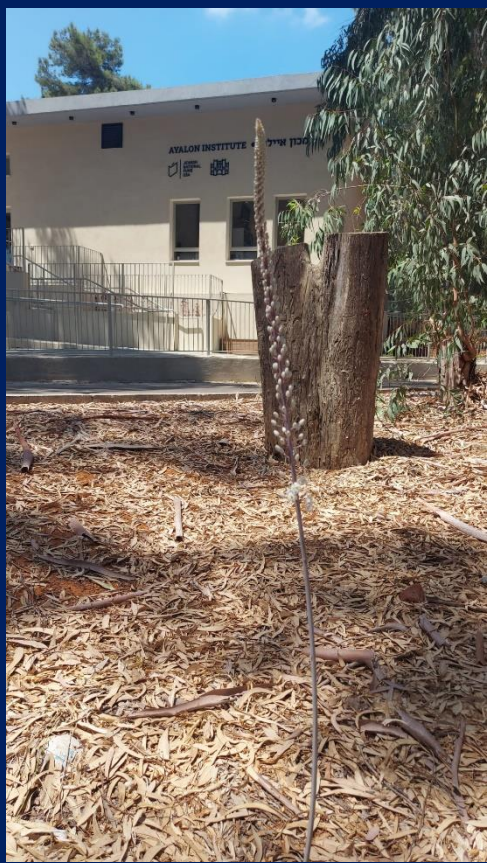

מהנעשה במכון איילון ספטמבר 2023

ברכות לחג לעובדי המועצה לשימור אתרים
בהרצאה של נדב פלמח. צילום: גלית אמנו

החצב הפורח במכון איילון
צילום: גלית אמנו

לכל ידידנו,

חודש ספטמבר החגיגי עבר, בחודש זה ביקרו 1654 תיירים ומבקרים ישראלים.

תנועת "עזרא" הגיעו לסיור ושיחה באולם ההגנה.

חברת אלביט קיימה יום עיון באולם בית המשלחות.

חברת קמהדע קיימה יומיים קורס לעובדיה.

ענף תכנון ואספקה של השב"ס קיימו יום סדנה באולם בית המשלחות, כולל סיור.

עובדי המועצה לשימור אתרים הגיעו לברכות לחגים באולם בית המשלחות ושמעו הרצאה מרתקת ביותר של נדב פלמח.

וכבכל שנה, גם השנה ערכנו לעובדי מכון איילון הרמת כוסית לחגים.

החצב כבר פורח, האם הוא רוצה לרמוז לנו על הסתיו המתקרב?

בידידות

רני אורן וצוות מכון איילון

חידת החודש

מה היה פתרון לחיזורן העובדים?

א. לצאת לשמש

ב. מנורת קוורץ ותוספת מזון

ג. לא היה פתרון

ד. ספריי שיזוף

ותשמעו סיפור - איך הכל התחיל??

מספרו של שלמה הלל: רוח קדים, בשליחות מחתרית לארצות ערב

....לאחר תקופת הכשרה בדגניה א', דגניה ב', בית-השיטה ועין-גב,

מנינו אז כ- 60 חברים וחברות ונקראנו "קבוצת הצופים א'", ישבנו כ"פלוגת עבודה" ליד החורשה בפרדס חנה וחיכינו כי הסוכנות היהודית תקצה לנו פיסת קרקע ותקציב להקמת קיבוץ ימי, שבו חשקנו.

ב- 1945 כיהנתי כמרכז משק של הקבוצה. למען האמת, משק של ממש לא היה לנו (גן ירקות לשימוש עצמי, כמה תרנגולות ופרה אחת או שתיים), ותפקידי כמרכז המשק היה לחפש מקומות עבודה לחברים. הבנות עבדו בחלקן במשקי בית בפרדס חנה ובכרכור, והבנים עבדו בכל עבודה מצויה, בעיקר הפרדסים, בבניית שדה תעופה קטן ליד עין שמר (הימים ימי מלחמת העולם השנייה), ובמפעלים שונים של התעש בכפר חיים ובתל אביב.

באחד הימים, במחצית השנייה של 1945, לאחר שהמלחמה נסתיימה באירופה (במזרח הרחוק היא עדיין נמשכה), הוזמנו דן אמיר (איש חברת הנוער מעין גב שהצטרפה אלינו) שכיהן כגזבר הקיבוץ, ואני (מרכז המשק), לביתו של יוסף רוכל (אבידר) בתל אביב. רוכל, לימים סגן הרמטכ"ל ושגריר ישראל בארגנטינה ובברית המועצות נתמנה לראש התעש של ה"הגנה".

יוסף רוכל קיבל את פנינו בפתח דירתו בלבביות. דן אמיר ואני, שנינו נמוכי קומה, עמדנו משתהים מול יוסף, איש יפה תואר, גבה קומה ורחב כתפיים, גידם בידו האחת.... יוסף פתח בדברי שבח על עבודתם הטובה של הבחורים והבחורות שלנו במפעלי התעש. הוא שמע עליהם רק דברים טובים. ברור לו כי מדובר בחבורה של צעירים מסודרים ורציניים. דן ואני הודינו במבוכה, וגם קצת בחוסר נחת: מה הבעיה, מה הוא רוצה מאותנו, הרי לא בשביל זה הוא הזמין אותנו לביתו?

ואז הוא המשיך ואמר כי הוא רוצה להסביר לנו את הבעיות העומדות בפני היישוב. האסון האיום שקרה לנו באירופה ידוע כבר לכולם, אך האנגלים ממשיכים להתנהג באכזריות וטמטום ומונעים התיישבות וממשיכים להחיל את החוקים הדרקוניים של הספר הלבן. יש סיכוי שיוחלט על הקמת מדינה יהודית..

דן ואני הגבנו זה לזה מבטים של תמיהה וחוסר הבנה: מה לנו ולכל זה, מה הוא רוצה מאותנו?? המשך בחודש הבא

תשובה לשאלת חודש אוגוסט: המרחק בין גן הילדים למפעל היה 6 מטרים.

יודעים את התשובה לשאלת החודש החדשה? היכנסו לדף הפייסבוק של מוזיאון מכון איילון וענו נכונה על חידת החודש החדשה